

Kubanerna undanber sig ?regim-förändring? - Rapport från Havanna

Kubanerna vill ha förändring, inte ?regim-förändring? - Rapport från Havanna

Jag pratade med folk på stan som hade funderingar om nyttan av gatuprotester. De gick ut och demonstrerade 11 juli med en rad giltiga klagomål: bristen på mat och medicin, de långa köerna för att kunna köpa basvaror, den snabba ökningen av Covid, valutabutikerna de inte hade tillgång till. Men i månaderna mellan juli och november insåg många att gatuprotesterna bara skapade splittring när det som landet behöver är enighet. De insåg att trots den massiva mediekampanjen så var inte regeringen på gränsen att falla ihop, och om den gjorde det, så hade man ingen aning om vad det skulle leda till. Om det var kaos och bråk eller en invasion av glupska och omätliga kuba-amerikaner som skulle ta över strandtomter och tillgångar som skulle göra deras svåra ekonomiska situation än värre.

En ung mamma i Havanna berättade att ?jag var ute och protesterade 11 juli. Men sedan dess har jag vägt för- och nackdelar. Livsmedelssituationen är hemsk ? vi måste köa för allting. Å andra sidan är vi trygga. Folk har inte skjutvapen och går runt och dödar varandra; polisen skjuter inte folk; vi behöver inte oroa oss för våra barn när de är ute och leker på gatan; de får bra och gratis utbildning. Om den här regeringen skulle kollapsa är jag rädd att vi skulle förlora mer än vad vi skulle vinna.?

Folk var också missnöjda för den valda protestdagen, 15 november. Det var dagen när våld och förstörelse skulle utlösas. Det var också dagen när Kuba skulle öppnas upp efter nästan två år av strikta restriktioner på grund av pandemin. Kubaner som lever på turism, öns viktigaste industri som drabbats hårt av nedstängningar efter Covid, hade ivrigt väntat på att turister skulle återvända efter öppnandet. Det sista de ville var att skrämja bort turister på grund av intern konflikt.

15 november var också dagen när skolorna skulle öppna igen. Barn i sina fina, nypressade skoluniformer sprack av iver och spänning för att få börja igen efter att ha studerat hemifrån under lång tid. Föräldrar var glada och exalterade att livet sakta började återvända till det normala efter att nästan hela befolkningen, från två år och uppåt, vaccinerats med landets egenutvecklade vaccin. Vem som än valde datum för protesterna gjorde ett episkt misstag.

För att komma framåt är de flesta kubaner mer intresserade av att få ordning på ekonomin än att störta sina ledare. Även om de skyller på regeringen för vanskötsel, korruption, ett system som kväver privat företagsamhet, så är det få som inte inser det enorma inflytandet av USA:s sanktioner. Ön har varit utsatt för olika former av sanktioner under de senaste 60 åren och Trump lade till fler än 200 ytterligare åtgärder som slår hårt. Bland annat stoppades penningförsändelser utifrån och kryssningsfartyg förbjöds att angöra kubanska hamnar.

Trumps friande till högerinriktade kuba-amerikaner var framgångsrikt i att det vann Florida och gav Republikanerna ytterligare två platser i kongressen, men det gjorde livet miserabelt för det kubanska folket. Olyckligtvis har Biden fortsatt Trumps hårda politik

och satt partipolitik över 11 miljoner människors välbefinnande.

Det är inte mycket kubanerna kan göra för att ändra USA:s politik men de kan ? och vill ? göra egna interna förändringar. Ett tema som jag hörde gång på gång från unga revolutionärer är att det bästa sättet att utmana kontrarevolutionen är att göra revolutionen bättre.

Jag var med på en samling av vänstersinnade kubaner som under pandemin skapade en populär chatgrupp på Telegram, kallad ?La Manigua?. Jag frågade vad det var för slags förändringar de ville se. En efter en gav de exempel: utmana den kvävande byråkratin, sparka odugliga eller korrupta personer från deras jobb, uppmuntra fler gräsrotsinitiativ, anta den nya familjelagen som ger fulla rättigheter till kvinnor och gay-samfundet och ta kampen mot rasism på större allvar.

Den siste jag pratade med ville tala om vad han inte vill förändra. Det innefattar landets betoning av hälsovård, vetenskap och utbildning som gjorde det möjligt för landet att utveckla sina egna vaccin och vaccinera hela befolkningen; känslan av samhörighet som kubaner visar när de hjälper varandra genom pandemin och den internationella solidariteten som demonstreras av de kubanska hälsobrigader som i årtionden har räddat liv runtom i världen.

Veckan innan de planerade protesterna genomförde en ny grupp av revolutionära ungdomar, kallade ?Röda halsdukar?, ?Pañuelos Rojos?, en 48-timmar lång samling med musik, teater, spel och diskussioner. På den sista dagen gavs en konsert. Ungdomarna satt på marken, levde med i musiken till Tony Ávila, när Kubas president Miguel Diaz-Canel, dök upp.

Ungdomarna hurrade när han satte sig ner på cementen tillsammans med dem. Ávila var mitt uppe i sången ?Mi Casa? (Mitt hus). Han sjöng: ?Jag ska byta möblemanget i mitt hus, jag ska måla om väggarna, göra om dörrarna, fönstren och ta ner några väggar?. Alla sjöng med, och presidenten rörde sig till rytmen. Folkmassan jublade när Ávila kom till denna vers: ?Även om jag är lycklig i mitt hus, så finns det förändringar som måste göras. Men jag ska ta det lugnt eftersom jag inte vill skada grunden?.

Med all säkerhet fortsätter dissidenterna och deras uppbackar i USA sina ansträngningar för att skada grunden och störta den kubanska regeringen. Men som Carlos Fernando de Cossio på Kubas UD tweetade: ?USA:s regering gjorde en felbedömning när det beslutade att satsa så hårt att uppvigla till uppror. Vi kubaner vill förbättra vårt land och gå framåt, men inte tillbaka till den tid då Kuba var en lekplats för nordamerikanskt kapital, korruption och deras intressen?. Om bara USA:s regering kunde ta till sig denna 60 år gamla lektion.

Medea Benjamin, Jacobin News 211116 (nedkortat)

[Cubans Don't Want Regime Change](#)

SLUTSPURT I KANYLKAMPANJEN ?

?1 MILJON KANYLER TILL KUBA!?

HJÄLP TILL ATT NÅ MÅLET FÖRE NYÅR!

Vi driver vi kampanjen ?en miljon kanyler till Kuba?, för att stödja Kubas vaccinationsarbete i, och utanför, Kuba.

Kubas vaccination av sin befolkning är ett slag mot USA:s förlamande blockad som försöker tvinga kubanerna ner på knä.

GE ETT BIDRAG! Pg 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72

Ta ett steg till och bli en del av solidaritetsrörelsen!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0